Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Diana Tricolici)
Dosarul nr. 2r-2151/25
(2-25146234-02-2r-06112025)

D E C I Z I E

17 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurentul *****, reprezentat de avocatul Ioana Roibu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 octombrie 2025, prin care s-a admis parțial cererea depusă de ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile lui *****,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 16 octombrie 2025, ***** a depus cerere cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile lui *****.

În motivarea cererii, a menționat că la 12 ianuarie 2019 a încheiat căsătoria cu *****. Din această căsătorie, s-au născut 2 copii minori.
Susține că viața în comun cu ***** a eșuat, se ceartă, iar starea permanentă de stres influențează negativ asupra sănătății și a educației copiilor. Relațiile între soți sunt tensionate, încât continuarea și păstrarea familiei este imposibilă.
Afirmă că, soțul mereu face scandal, aplică forța fizică, manifestată prin îmbrânceli, o numește cu cuvinte necenzurate și umilitoare, provoacă în familie o stare permanentă de stres și deranjează copiii. Consideră că aceste acțiuni, dovedesc violența fizică și psihologică.
Totodată, menționează că de câteva luni este persecutată și amenințată de presupusul agresor *****. În acest sens, a depus o plângere la Inspectoratul de poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău, fapt pentru care s-a adresat în instanța de judecată cu cerere pentru eliberarea ordonanței de protecție.
Relevă că, la moment se află în proces de divorț cu soțul *****.
Afirmă că ultimul conflict a avut loc la 12 octombrie 2025, în timp ce se aflau acasă, ***** a inițiat o ceartă care a urmat cu diverse acțiuni violente, cuvinte urâte și necenzurate. Comunică că, ea și copiii s-au speriat. Anterior cazuri similare

au mai avut loc, or de ceva timp continuă violența și toate aceste acțiuni ale presupusului agresor sunt petrecute în prezența copiilor care suferă și se altă în stare de stres. Indică că soțul ***** se află la evidență ca agresor familial.
Solicită eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 90 zile, împotriva acțiunilor presupusului agresor *****, cu obligarea ultimului de a părăsi temporar locuința comună, de a nu se apropia de victimă cu păstrarea distanței de 500 m, de a nu contacta victima prin toate mijloacele, telefon, mesaje, apeluri telefonice și rețele de socializare.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 octombrie 2025, s-a admis parțial cererea depusă de ***** și s-a eliberat ordonanță de protecție victimei *****, pentru un termen de 10 zile, începând cu data de 17 octombrie 2025. S-a explicat că măsurile de protecție pot fi revocate în condițiile prezentei legi și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.
3. Prin ordonanța Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 octombrie 2025, s-au stabilit pentru *****, următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile lui *****:

- obligarea lui ***** de a părăsi temporar locuința comună din _____;
- obligarea lui ***** de a sta departe de locul aflării victimei *****, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând orice contact vizual cu ea;
- interzicerea lui ***** oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima *****.

Măsurile de protecție se aplică pe un termen de 10 (zece) zile, începând cu 17 octombrie 2025.
În conformitate cu art. 278^7 alin (2^1) din Codul de procedură civilă, se aplică monitorizarea electronică.
Ordonanța de protecție se remite de îndată Inspectoratului de Poliție responsabil de implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată și organului de probațiune din raza unității administrativ-teritoriale în care își are domiciliul agresorul.

Solicitarea recurentului:

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 27 octombrie 2025, recurentul *****, reprezentat de avocatul Ioana Roibu, desemnată prin decizia Oficiului Teritorial Chișinău al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat nr. 2871/ACC din 23 octombrie 2025, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 octombrie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de

aplicare a măsurilor de protecție.

Argumentele părţilor:

5. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanţe, o consideră ca fiind neîntemeiată şi ilegală, pasibilă de a fi casată.

Menționează că, în motivarea soluției sale, instanţa de fond indică că în prezentul caz, a constatat că, petiționara nu a fost agresată fizic, însă în privinţa acesteia au fost aplicate acte de violență psihologică. Or, în şedinţa de judecată petiționara a explicat că a avut loc o ceartă, a fost insultată, înjurată, fapte constatate şi de organul de poliție. Aceste constatări ale instanţei sunt neîntemeiate, subiective şi se contrazic cu materialele cauzei, or, potrivit raportului Inspectoratului de Poliție Rîşcani al DP mun. Chişinău din 16 octombrie 2025, la care instanţa de fond face referire, se constată că între părţi a fost un conflict familial, iar deplasându-se la faţa locului angajații de poliție au fost întimpinați de *****, care a comunicat că în timp ce se afla la domiciliu a avut un conflict verbal cu soțul *****, şi că a fost agresată, totodată ultima a menţionat că se află în proces de divorț şi persistă o stare tensionată în familie. Astfel, din cele relatate, se constată că între părţi există o stare tensionată în familie din cauza procesului de divorț în care aceștia se află, însă nicidecum nu dovedesc comiterea actelor de violență psihologică de către ***** în privinţa soției sale *****.

Afirmă că, acţiuni de aplicare a violenței psihologice din partea lui ***** în privinţa soției sale *****, nu au fost constatate în cadrul examinării în instanţa de fond, acestea fiind deduse de către instanţa de judecată din spusele presupusei victime *****, care a declarat în instanţă că a fost insultată de către soțul său *****. Însă, presupusa victimă nu a relatat că i-au fost provocate careva suferințe psihice, şi nici faptul că starea de tensiune din cauza procesului de divorț este cauzată anume de soțul acesteia *****.

Punctează că, scopul eliberării ordonanței de protecție, în cazurile de violență în familie constă în prevenirea unui risc real, iminent şi imediat pentru viața sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei. Raportând la caz prevederile legale, consideră că instanţa de fond eronat a admis cererea petiționarii *****, or, nu a fost demonstrat existența pericolului iminent al aplicării violenței psihologice din partea lui *****, iar la materialele cauzei nu există probe pertinente şi concludente în privinţa violenței admise de presupusul agresor, din care s-ar putea concluziona existența pericolului imediat, real şi iminent.

Notează că, declarația independentă a victimei este suficientă şi nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de

pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja şi se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile, care nu a fost constată în speţă. Însă, violența psihologică pentru a fi invocată şi constatată de către instanţa judecată, urmează a fi demonstrată prin probe precum: raport de expertiză sau un raport de evaluare a unui psiholog care să constate că partea care se pretinde a fi este victimă a violenței psihologice şi alte probe care ar confirma violența psihologică.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție.

6. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 6 noiembrie 2025.
7. La 12 noiembrie 2025 prin intermediul poștei electronice, intimata *****, reprezentată de avocatul Svetlana Mazur, a depus referință la cererea de recurs, menționând că susține cererea de recurs și solicită admiterea cererii de recurs, cu casarea încheierii instanței de fond.

Aprecierea instanţei de recurs:

8. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
9. În conformitate cu articolele 423, 424 alin.(1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
10. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
11. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
12. Colegiul reţine că potrivit Convenţiei nr. 1950 din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art. 8 cu privire la dreptul la respectarea vieţii private şi de familie orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în

exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

13. Conform art. 11, alin. (1) din Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.
14. Potrivit art. 278^4 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.
15. În conformitate cu capitolul XXII^2 din Cod de procedură civilă, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, cât și din prevederile art.15 alin.(1) al Legii nr.45-XVI din 1 martie 2007, în raport cu circumstanțele speței, Colegiu conchide că prima instanță just și motivat a considerat că este necesar a se aplica următoarele măsuri de protecție victimei violenței în familie, pe un termen de 10 (zece) zile și anume:

- obligarea lui ***** de a părăsi temporar locuința comună din *****;
- obligarea lui ***** de a sta departe de locul aflării victimei *****, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând orice contact vizual cu ea;
- interzicerea lui ***** oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima *****.

16. Din materialele cauzei rezultă că, instanţa de fond la momentul examinării cererii, corect a constatat temeinicia cererii intimatei-victime *****, și a reținut că, prin aplicarea măsurilor de protecție victimelor violenței în familie, se urmărește scopul legal de a crea condiții în care ***** v-a fi în imposibilitate să comită careva acte de violență asupra victimei *****.
17. Astfel, potrivit cererii depuse și declarației părților, Colegiul constată că ***** şi *****, sunt soț și soție, la moment în proces de divorț, având în

comun doi copii minori.

18. Prin urmare, Colegiul remarcă, că instanţa de fond just a reținut că *****, este subiect al violenței în familie, în sensul Legii nr. 45-XVI din 1 martie 2007, dovedind necesitatea şi temeiurile aplicării măsurilor de protecție, prevăzute de art. 15 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 și art. 278^7 Cod de procedură civilă.
19. Instanţa de recurs remarcă că, este neîntemeiat argumentul recurentului, invocat în cererea de recurs, precum că instanța de fond a dat o apreciere greșită situației factologice și a interpretat eronat prevederile legale, or, potrivit prevederilor art.8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul să i se respecte viața sa privată şi de familie, domiciliul şi corespondența. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora.
20. Subsecvent, Colegiul notează că potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 45 din data de 1 martie 2007, stabilește noțiunile de violență:

violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violență fizică - vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violență psihologică - impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acţiuni cu efect similar.

21. Conform prevederilor art. 12 alin.(1) din aceiași Lege prevede că, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență în familie şi să solicite protecţie.

22. Conform prevederilor art. 14 alin. (2) din Legea enunțată, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanței de protecţie depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.
23. În conformitate cu prevederile articolelor 278^3 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.
24. În conformitate cu art.278^6 din Codul de procedură civilă, privind examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție:

(1) După primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei şi a persoanelor interesate, contactează organul de poliţie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor.

(2) La examinarea cererii victimei privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată solicită coordonatorului oficiului teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat desemnarea neîntîrziată a unui avocat pentru acordarea asistenţei juridice calificate garantate de stat victimei.

(3) **Declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice**. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

(4) Neprezentarea presupusului agresor la şedinţa de judecată, precum şi neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanţa de judecată nu împiedică instanţa să examineze cererea.

25. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritate fizică şi mental. Tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului (*hotărârea din 9 iunie 2009 în cauza Opuz c.Turciei, cererea nr.33401/02*).
26. Colegiul punctează că instanța de fond, dispunând admiterea parțială a cererii, just a luat în considerație explicațiile părților și probele prezentate și administrate în ședința de judecată.

27. Prin urmare, Colegiul atestă că instanța de fond just a catalogat acțiunile lui *****, ca violență față de *****, dispunând admiterea cererii de aplicare a măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie pe un termen de 10 (zece) zile.
28. Colegiul atestă că la materialele cauzei a fost anexat raportul din 16 octombrie 2025, al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău din care rezultă că la 12 octombrie 2025 a parvenit apelul 112 înregistrat în R-II cu nr.20959, în care solicitanta ***** a menționat precum că, la adresa _____, este un conflict familial. Urmare a controlului preliminar, la fața locului s-au deplasat angajații batalionului patrulare operativă al DP mun. Chișinău, întâmpinați de *****, care a comunicat că în tip ce se afla la domiciliu a avut un conflict verbal cu soțul *****, și că ar fi fost agresată. Din același raport, se constată că organul de constatare al MAI nu a stabilit leziuni vizibile pentru a fi îndreptată solicitanta ***** la expertiza medico-legală, totodată ultima a menționat că se află în procesul de divorț și persistă o stare tensionată în familie. Astfel, agentul constatator din cadrul IP Rîșcani al DP mun. Chișinău a întocmit în privința lui ***** un proces-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 806954 pentru comiterea contravenției de la art.69 alin.(1) din Codul contravențional „injuria", adică exprimarea verbală care ofensează intenționat persoana, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă, fiind individualizată răspunderea contravențională. În vederea prevenii actelor de violență în familie a fost sesizată Direcția asistență socială a sect. Rîșcani și au fost petrecute discuții de profilaxie privind rezolvarea pașnică a conflictelor apărute și metodele de soluționare.
29. În aceeași ordine de idei, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut și faptul că la caz, petiționara nu a fost agresată fizic, însă în privința acesteia au fost aplicate acte de violență psihologică, fapt constatat atât de instanța de fond în ședința de judecată unde petiționara a explicat că a avut loc o ceartă, a fost insultată, înjurată, cât și de organele de poliție, precum și indicat în referința depusă la recurs. Prin urmare, Colegiul atestă că, instanța de fond just a conchis că cererea înaintată de ***** este întemeiată, or circumstanțele cauzei relevă existența actelor de violență psihologică manifestate de ***** față de soția sa *****, exprimată prin crearea situațiilor de conflict, înjurare, insultare și amenințare.
30. Colegiul subliniază că, având în vedere circumstanțele descrise în speță, neaplicarea măsurilor de protecție ar pune în pericol emitent victima.
31. Ba mai mult, măsurile de protecție la data examinării prezentului recurs, au expirat.
32. Concomitent, instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 Cod de procedură civilă, recurentul nu a invocat absolut nici un argument întemeiat,

care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.

33. Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
34. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentului.
35. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
36. Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurentul *****, reprezentat de avocatul Ioana Roibu, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan